

den havde vidst, at disse Forslag skulde ud i Landet til Folkeafstemning, hvis man kan mene, at noget saadant vilde gavne Folkestyret, Parlamentarismen, saa synes jeg rigtignok, at det er at se bort fra de virkelige Forhold, der omgiver os i Øjeblikket til alle Sider. Thi hvad er det, vi ser, naar vi ser rundt omkring til Naboerne i Europa? Jeg tør ikke paastaa, at det nye Samfund i Rusland er bygget op paa Grundlag af Folkestyre eller Parlamentarisme, jeg bekender, at jeg er ikke klar over, hvad det er derovre, men for mig ser det ud som et Diktatur, der mest af alt ligner Enevælden fra gamle Dage. Jeg tør ikke tro, at de Begivenheder, der er gaaet for sig i Italien, i Spanien og nu sidst i Tyskland, hvor Rigsdagen har set sig nødsaget til at overdrage Regeringen diktatorisk Myndighed, er Bevis for, at Folkestyret, Parlamentarismen, naar den bliver ført for vidt, naar den bliver gjort alt for indviklet og uhaandterlig, er et System, der ikke er i Stand til at svare til de Krav, der stilles under vanskelige Forhold; men det er Begivenheder, som maner til Eftertanke for alle virkelige Venner af Folkestyre, af det parlamentariske Styre. Jeg tror derfor ikke, at Tiden i Øjeblikket opfordrer til at bygge videre ud i mange Finesser og Enkeltheder, hvor enhver lille Bevægelse er i Stand til at danne Klikker og danne Partier. I enkelte Lande har Rigsdagen faaet indtil en Snes forskellige Partier, og derudover stilles der Krav om Folkeafstemning om snart sagt ethvert Forslag. Men hvad betyder det, at en Rigsdag bliver splittet i mange smaa og indbyrdes stridende Partier? Det betyder, at den Regering, der paa parlamentarisk Vis skal støtte sig paa et Flertal i det folkevalgte Ting, maa støtte sig paa to eller flere, ja, paa mange Partier. Og naar der saa foreligger en vanskelig Situation, naar der skal tages vidtgaende Beslutninger, begynder Forhandlingerne, hvor Interesserne er modsat, hvor den ene vil opnaa dit og den anden dat, og til sidst viser det sig umuligt at tage en Beslutning og faa den udført saa hurtigt og kraftigt, som Forholdene kræver. Jeg kan altsaa ikke se andet, end at Tiden nu maner til Alvor for dem, der virkelig vil Folkestyrets Vel; jeg kan ikke se andet, end at man snarere bør gøre Folkestyret, Parlamentarismen, mere enkel, mere ligetil for at gøre den stærk og handlekraftig end tænke paa at faa yderligere Etager bygget paa, selv om de teoretisk kan tage sig nok saa godt og demokratisk ud. Alle-rede i 1920 blev der her i Landet nedsat en

Kommission til at forberede en ny Valglov. Denne Kommission har for længst afgivet Betænkning, men den har ikke formaaet at afgive en enstemmig Indstilling, man har delt sig i forskellige Mindretal. Det er mig bekendt, at den højtærede Indenrigsminister har overvejet et Forslag til en ny Valglov for Folketinget, og det er mit Ønske, at det maatte lykkes her i dette Ting at faa gennemført en saadan Valglov som Grundlag for Folkestyret, en Valglov, som kan styrke Rigsdagens og Regeringens Handledygtighed og øge Tilliden i Befolkningen til et parlamentarisk Styre, saaledes at det her i vort Samfund maa kunne staa urokket og gøre Fyldest ogsaa i den Tid, der kommer.

Stegger Nielsen: Jeg skal tillade mig ganske kort at omtale et lokalt Spørgsmaal fra den Egn, hvor jeg bor, et Spørgsmaal, som i høj Grad interesserer en ikke ringe Kreds af Landmænd; det vedrører de store Digeanlæg ved Randers Fjord, Albæk Dige-lag, som det populært kaldes. De Dige-anlæg, der er blevet udført i de senere Aar ved Randers Fjord, er saa godt som uden Undtagelse blevet udført med Støtte fra Statens Side, men Albæk Digelag er undtaget herfra, idet det ingen Statsunder-støttelse har opnaaet, og det er Grunden til, at man deroppe har ønsket det draget frem og ønsket et Andragende indbragt i Rigsdagen om den Sag, hvilket er sket. Det var et temmelig stort Stykke Arbejde, der her blev udført, det omfattede 490 ha og blev fuldført i 1921. Der var ved det beskæftiget ca. 70 Mand i 10 Maaneder, og Arbejdslønnen androg omkring ved 185 000 Kr. Arbejdet, der blev paabegyndt i 1920, blev hovedsagelig iværksat efter Tilskyndelse fra Arbejdsanvisningsdirektoratet for at afhjælpe den da herskende Arbejdsløshed der paa Egnen. Og da nu Statens tidligere Bevilling til lignende Arbejder ved Randers Fjord netop er givet under den Forud-sætning, at Arbejdet udførtes for at aflaste Arbejdsløsheden, vil man forstaa, at de Lodsejere, der er interesseret i dette Digelag, har lidt Vanskelighed ved at indse, at de ikke skulde have Statsstøtte, da Arbejdet blev færdigt. Dette store Stykke Arbejde tjente jo i høj Grad til at beskæftige mange arbejdsløse, hovedsagelig Familiefædre. Digelagets Formand indsendte i 1921 gen-nem Arbejdsanvisningsdirektoratet en An-søgning om Statstilskud til Indenrigsmini-steriet. Det gav imidlertid intet Resultat, lige saa lidt som en senere fornyet Ansøg-ning til Landbrugsministeriet. Man har